

Universitätsbibliothek Paderborn

**B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum
Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs**

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. V. De cordis puritate, quæ est præ omnibus sectanda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

DE ADMÆRENDO DEO LIB. 17
vulneribus humanitatis in lumen suæ
diuinitatis.

CAP V T . V.

*Decordis puritate , quæ est præ
omnibus sectanda.*

Si igitur recto & seculo tramite ac
breuiter ad finem beatitudinis viæ
& patriæ , gratiæ & gloriæ , peruenire
desideras & satagis ; tunc intenta men-
te sedulò aspira ad perpetuam cordis
munditiam , & puritatem mentis , ac
sensuum tranquillitatem : atque cordis
affectionem recollige , & iugiter defige
sursum in Dominum Deum . & inter
hæc abstrahe te à familiaribus tuis , &
ab omnibus hominibus , in quantum in
te est , & negotiis huiusmodi proposi-
tum tuum impedientibus ; semper ca-
ptans opportunitatem , ubi & quando
possis locum , tempus , & modū reperi-
re quietis ac contemplationis , carpens
silentij secreta , præsentisque sæculi vi-
tare naufragia , necnon perstrepentis
mundi fugere perturbationes . Qua de
re omni tempore puritati munditiæ , ac
quieti

quieti cordis principaliter stude: vt vi-
delicet continuè, velut clausis carnali-
bus sensibus, in temetipsum conuerta-
ris; & cordis ostia à formis & phanta-
smatibus sensibilium, & imaginationi-
bus terrenorum, quantum possibile est,
habeas diligenter serata. Nempe cordis
puritas, inter omnia exercitia spiritua-
lia quodammodo (tamquam finalis in-
tentio, ad laborum omnium retributio,
quam in hac vita spiritualis quisque &
verè religiosus recipere consuevit) sibi
vendicat principatu. Idcirco cor tuum,
sensus, & affectum, cum omni diligen-
tia, solertia & conatu, absoluas ab his
omnibus quæ libertatem ipsius possent
impedire; insuper ab omni re mundi
possibilitatem habente alligandi & vin-
cendi te. Sicque cunctas dispersiones
cordis, & affectiones mentis, in vnum
verum, simplex, & principalissimum
bonum recolligere, & intra te tam-
quam in uno loco recollectas habere
agoniza; ac per hoc rebus diuinis Deo-
que mente semper inhærere, atque de-
relicta fragilitate terrena cor ad super-
na in intimis tuis in Iesu Christo iugi-
ter transformare conare. Quapropter si
inci-

DE ADHÆRENDO DEO LIB. 19

incipis te nudare & purificare à phantasmatibus & imaginibus, & simplificare & tranquillare fiducialiter in Domino Deo cor tuum & mentem tuam, ut haurias & sentias fontem diuini beneplaciti in omnibus interioribus tuis, & per bonam voluntatem sis Deo unitus in intellectu; sufficit tibi hoc pro omni studio & lectione sacræ Scripturæ, & ad dilectionem Dei & proximi, ut vñctio docet. Omni igitur studio, conatu, & labore simplifica cor tuum, ut à phantasmatibus immobilis & tranquillus conuertaris, & stes in Domino semper intra te, tamquā si anima tua sit in illo NVNC æternitatis, id est, diuinitatis, taliter scilicet, vt amore Iesu Christi, de corde puro, conscientia bona, & fide non ficta te ipsum deseras, & totum te Deo in omni tribulatione & euentu totaliter plenè committas, cuiusque voluntati & beneplacito parere semper & patienter affectes. Quod vt fiat, necesse est, vt frequenter ad cor redeas, & in eo persistas; & ab omnibus, quantum possibile est, te ipsum absolvas: mentis oculum semper in puritate & tranquillitate custodias: intellectum

à phan-

à phantasmatibus & formis rerum infimarum præserues: voluntatis affectum à curis terrenorum penitus absoluas, & summo vero bono amore feruido radicitus inhæreas: memoriam quoque iugiter habeas sursum eleuatam, & in ipso eodem vero summo bono ac solo essentiali & incteato firmiter stabilitam: ita dumtaxat, ut tota anima cum omnibus potentiis & viribus suis in Deum recollecta, unus fiat spiritus cum eo, in quo summa perfectio viæ consistere cognoscitur. Hæc verò unitas spiritus & amoris est, quo homo omnibus votis supernæ & æternæ voluntati conformis efficitur, ut sit per gratiam, quod Deus est per naturam. Interea animaduertendum, quod in eo ipso momento, quo quis suam Dei auxilio potest vincere voluntatem, id est, inordinatum amorem aut zelum à se ipso abiicere, sic scilicet, ut Domino Deo de omni sua necessitate audeat planè totaliter confidere; hoc ipso facto instantum Deo complacet, ut suam ei gratiam largiatur, & per ipsam gratiam veram sentiat charitatem & dilectionem, omnem ambiguitatem & timorem

rem expellentem, in Deoque confiden-
ter sperantem. Itaque nihil beatius esse
potest, quam omnia in illo ponere, in
quo nullus est defectus. Proinde quam-
diu stas in te, & non stas, proice te to-
tum in Deum securè; & suscipiet te, sa-
nabit & saluabit te. Hæc si continuè in-
tra te veraciter reuolueris, plus tibi ad
beatam vitam conferent, quam omnes
diuitiæ, deliciæ, honores, insuper &
omnis sapientia & scientia huius sæculi
fallacis, & corruptibilis mundi & vi-
tæ, etiam si in his excelleres omnes qui
vñquam fuerunt.

CAPVT VI.

*Quòd adhærere debet homo deuotus
Deo, nudato intellectu & affectu.*

ET quia quantò magis te nudaueris
à phantasmatibus & implicationi-
bus exterioribus mundanis & sensibili-
bus, tantò magis anima tua recupera-
bit vires & interiores sensus suos, vt sa-
piant ei quæ sursum sunt: disce ergo
abstinere à phantasmatibus & imagini-
bus rerum corporalium; quia super
omnia